

Sentencja

- 1) Uzależniając rejestrację we właściwych organach krajowych adwokatów wspólnotowych zamierzających praktykować w Luksemburgu z użyciem tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia od uprzedniej kontroli znajomości przez nich języków, zakazując tym adwokatom prowadzenia działalności w zakresie udostępniania adresu siedziby spółki oraz zobowiązując ich do corocznego przedstawiania zaświadczenia o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di primo grado di Rento — Włochy) — Stradasfalti Srl przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

(Sprawa C-228/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 7 oraz art. 29 — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT)

(2006/C 281/23)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria di primo grado di Trento

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stradasfalti Srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria di primo grado di Trento — Wykładnia art. 17 ust. 7 oraz art. 29 dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT — Przepis krajowy ograniczający prawo do odliczenia bez konsultacji z komitetem przewidzianym w art. 29 dyrektywy

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 7 zdanie pierwsze szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zobowiązuje państwa członkowskie, w celu zachowania określonego w art. 29 tej dyrektywy wymogu proceduralnego, do powiadomienia komitetu doradczego ds. podatku od wartości dodanej ustanowionego w tym artykule o zamiarze przyjęcia przepisu krajowego stanowiącego odstępstwo od ogólnego systemu odliczeń podatku od wartości dodanej oraz do dostarczenia komitetowi wyczerpujących informacji, tak by mógł on dokonać analizy tego przepisu z pełną znajomością stanu rzeczy.
- 2) Artykuł 17 ust. 7 zdanie pierwsze szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na wyłączenie niektórych towarów z systemu odliczeń podatku od wartości dodanej bez uprzedniej konsultacji z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej ustanowionym w art. 29 tej dyrektywy. Przepis ten nie zezwala również państwu członkowskiemu na przyjmowanie przepisów, określających wyłączenie niektórych towarów z systemu odliczeń tego podatku, które nie przewidują ograniczenia ich obowiązywania w czasie lub które należą do przepisów dostosowawczych o charakterze strukturalnym, mających na celu obniżenie deficytu budżetowego i umożliwienie spłaty długu publicznego państwa.
- 3) Jeśli wyłączenie z systemu odliczeń zostało ustanowione niezgodnie z art. 17 ust. 7 szóstej dyrektywy 77/388 krajowe organy podatkowe nie mogą powoływać się wobec podatnika na przepis o charakterze odstępstwa od prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej, które to prawo zostało ustanowione w art. 17 ust. 1 tej dyrektywy. Podatnik, wobec którego zastosowano ten przepis, powinien mieć możliwość ponownego obliczenia należnego podatku od wartości dodanej, stosownie do postanowień art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388 w zakresie, w jakim towary lub usługi zostały wykorzystane na potrzeby czynności opodatkowanych.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005.